

derved at de vare inddragne under Gift-Anordningen, ja, saa var det vist meget ubetimeligt, at dette Forslag kom frem; thi det er meget sandt, at man ikke paa ethvert Sted, hvor en giftig Substant bruges i det daglige Liv, kan sætte fort Papir udenpaa og skrive derpaa, at det indeholder Gift, allermindst vilde dette nytte noget, naar det er Rotter og andre Dyr, der skulle tage det; men det, mine Herrer! er heller ikke Meningen. Meningen er, at et saadant Stof skal inddrages under en Behandlingsmaade, som forebygger, at Stoffet udleveres til Andre end til dem, som man formoder og haaber skulle særdeles varetage det, og benytte en særdeles forsigtig Fremgangsmaade under Brugen af det, og det er dette Diemed, man har søgt at opnaae ved de nu gjældende Giftanordninger. Hvorvidt disse Anordninger ere fuldkommen hensigtsmæssige eller ikke, skal jeg ikke nærmere gaae ind paa idag. Jeg har erkjendt, at Giftanordningen ikke fuldkommen kunde opnaae sit Diemed; men det er vel muligt, at aldrig nogen Giftanordning ganske vil opnaae sit Diemed, og jeg har navnlig en stor Frygt for, at det ikke vil lykkes Justitsministeriet at tilvejebringe en saadan fuldstændig Giftanordning, som kunde tilfredsstille de Fordringer, som den ærede sidste Taler stillede til en saadan. Det vilde være en meget vigtig Opgave for enhver Sagkyndig, dersom han kunde udarbejde et saadant Forslag. De Fordringer, som der navnlig af et æret sagkyndigt Medlem ere stillede til en saadan Giftanordning, troer jeg langt overstige hvad man med Villighed kan vente. En saadan Anordning, som den sidste ærede Taler har berørt, skulde nemlig stræbe at forhindre forsættlige Forgiftninger. Det har hidtil dog kun været de uforsættlige, man har søgt at forhindre; de forsættlige lade sig desværre ikke forhindre paa denne Maade. De lade sig kun forhindre paa en ganske anden Maade, nemlig ved at sætte tilbørlige Straffe for de Forbrydelser, som indeholdes i forsættlig Forgiftning. Spørgsmaalet trænger vist til en langt mere gennemgribende Undersøgelse end her kan finde Sted. I nogle Landes Lovgivning har man for at forhindre at Udvælsen af Næringsveie skulde medføre Farer

for Naboerne søgt at omgjarde saadanne Næringsveie med Lovbestemmelser; i andre Lande har man derimod overladt hele Sagens Berigtigelse til Domstolene, efter den naturlige Forpligtelse, der paahviler Enhver, at anvende den fornødne Forsigtighed. Hvilken af disse Fremgangsmaader der er den rigtige, det skal jeg heller ikke gaae nærmere ind paa her. Kort sagt: den hele Sag trænger, dersom man vil opnaae en fuldstændig, en betryggende Giftanordning, til en langt mere gennemgribende Undersøgelse end her er Stedet til, og jeg tilstaaer, at under de mange Arbejder, der paa hvite Justitsministeren og næsten alle Ministerne i denne Tid, vil det, uagtet Formaålet er meget vigtigt og af stor Betydning, neppe være at vente, at Justitsministeriet maaffee endnu i en Række af Aar skulde komme til denne Sag! Jeg maa saaledes tillade mig at gjøre opmærksom paa, forend Sagen gaaer til Afstemning, at det Diemed, som maaffee kunde tilsigtes ved at forkaste nærværende Lovforslag, nemlig at tvinge Ministeriet til at gaae ind paa en heel ny Behandling af Giftanordningen, det vil ikke kunne ventes opnaaet, idetmindste ikke paa denne Maade.

Rothe: Jeg vil blot med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 9de District (Fenger) yttrede, at det ikke er pulveriseret Phosphor, som bruges til at fordrive Rotter med, bemærke, at det jo netop er pulveriseret Phosphor, som benyttes dertil. Det er nemlig vel ganske rigtigt, at det bruges i Form af Piller, men for at bruges i den Form, maa det netop pulveriseres.

Grundtvig: Hvad den høitærede Justitsminister anmærkede, at det vilde være en meget vanskelig Sag at bringe en Gift-Anordning istand, som virkelig kunde forebygge enten de forsættlige eller de uforsættlige Misbrug af den, det er vist saa aldeles sandt, at jeg, uden at høre til de Sagkyndige, godt turde erklære det for en reen Umulighed. — Den høitærede Justitsminister anmærkede fremdeles, at man havde gaaet tvende Veie i denne Henseende og snart søgt ved Love, ja ved mangé Love, som besværede Samfærdigheden og Udsalget, at forebygge om muligt alle mulige Misbrug, og at man andre Steder derimod havde overladt